

Borghild og Fridtjof Langeland-Hansen

Borghild Gudrun (Mathiesen) og Fridtjof Langeland-Hansens liv og virke

Borghild Gudrun (3-1-1-7), datter av Gudrun Katrine (Oftebro) (3-1-1), og Alf Mathiesen, ble født i Eshowe i 1914. Familien flyttet senere til Durban.

Fridtjof Langeland-Hansen, eldste sønn av Paul Hansen og Magda Langeland, var født i Drammen i 1914. Familien kom til Sør-Afrika som misjonærer rundt 1926. De arbeidet i forskjellige byer i Sør-Afrika, men størstedelen av deres virke fant sted blant Zuluene i Zululand. Omsider flyttet de til Durban hvor de etablerte en kirke i Warwick Avenue. Kirken ble et landemerke.

I 1936 deltok Borghild og Fridtjof på en serie møter i Central Baptist Church i Durban. På dette tidspunkt hadde de to ikke møtt hverandre, og kjente hverandre heller ikke. Den siste møtekvelden inviterte evangelisten deltakerne til å vie sine liv til arbeid for kirken; til å gjøre hva-, og til å reise hvor enn Gud befalte dem. Begge to aksepterte denne oppfordringen. De møttes igjen noen måneder etter denne minneverdige kveld og oppdaget at de begge hadde tatt imot oppfordringen den samme dagen. Det kunne synes som om det var bestemt at de skulle tilbringe sine liv sammen.

De ble forlovet i mars 1937, og to dager senere tok Fridtjof seg hyre på en tankbåt for å jobbe seg over til England. I England studerte han ved en Bibelskole for å bli prest. Han vendte tilbake til Sør-Afrika to år senere, og de giftet seg i august 1939.

Fridtjofs far bad dem ta over ungdomsarbeidet og søndagsskolen i hans kirke, hvilket de gjorde. Men etter en stund oppdaget de at noen av barna, som før hadde deltatt flittig, nå uteble. Da de undersøkte nærmere, fant de at barna hadde flyttet fra området. Og fordi de var svært fattige, hadde de ikke råd til bussbilletter. Borghild og Fridtjof oppsøkte dem, og startet så en søndagsskole i deres hjem. Det gikk ikke lang tid før dette hjemmet ble for lite, fordi også nabobarna begynte å delta. Barnas foreldre ønsket nå at det ble arrangert møter også for de voksne. De lette nå etter passende lokale for denne virksomheten, og fant en nedlagt slakterforretning.

Leien var 30 shilling i måneden. Det skal bemerkes at Fridtjof og Borghild ikke hadde noen økonomisk bistand, og den lille menigheten var svært fattig. Men så tilbød Fridtjofs søster, Astri, å betale leien. Dermed startet de sin første kirke.

De ønsket å bo i nærheten av sin menighet, og fant seg en liten hage-leilighet i Ovenport, Durban. Da de ikke hadde noen inntekt av sitt virke, arbeidet Fridtjof en dag i uken i et apotek, mens Borghild førte apotekerens regnskap. Slik kunne de dekke den månedlige husleien. De stolte på Gud for sitt daglige brød og for klær, som de ofte mottok på mirakuløse måter. De hadde ingen transportmidler, og pleide å gå til fots mange miles under sitt tilsyn med menigheten og for å delta i kirkelige møter.

Etter at en gammel dame i deres menighet hadde gått bort, fikk de beskjed om at hun hadde etterlatt dem en sum av 60 pund slik at de kunne kjøpe seg en bil. De fant en gammel Ford som ble en høyt verdsatt eiendel for dem.

I 1943 skjedde det to viktige hendelser for vårt prestepar. Borghild ble gravid og ble svært syk. En dag banket en fullstendig fremmed på døren deres. Det viste seg å være sekretæren for "the American Assemblies of God Church" som forklarte at det var kommet penger fra USA. Pengene skulle gå til misjonærer, særlig til norske misjonærer, som ikke mottok andre midler fra sine hjemland. Det var nå gjort undersøkelser over hele Sør-Afrika, og det viste seg at Fridtjof og Borghild var de eneste misjonærer uten økonomisk bistand. Han overleverte dem en sjekk på 25 pund. De fant aldri ut hvem giveren var, men pengene ankom årlig i flere år inntil en dag da de fikk beskjed om at giveren var død. Men nå var menigheten blitt i stand til selv å underholde dem på beskjedent vis.

Den andre store begivenheten var at de fikk sitt første barn, Moira Gudrun (3-1-1-7-1) i desember 1943.

Mens kirken deres vokste, følte de begge et sterkt behov for å starte et barnehjem for piker. De gav uttrykk for sine ønsker overfor alle som ville lytte, men uten resultat. En aften da Moira var to år gammel, fikk de besøk av en eldre dame som introduserte seg som frøken Mc Cormack fra Cape Town. Hun fortalte at hun skulle selge sitt hjem i Cape Town for å reise til sitt hjemland. Hun ville donere dem sine penger og alle sine møbler for at de kunne starte et barnehjem for piker. Nok et mirakel! En eiendom ble ervervet i 70 South Road, Overport, og "Bethshan Children's Home" åpnet sine dører 15. mai 1945. Det huset til slutt 20 piker fra 3 til 18 år gamle. Noen år senere ble de tvunget til å forlate denne eiendommen, og utviklet så en større virksomhet i 155 Brickfield Road. Dette hjemmet huset 30 piker.

Deres andre barn, Colin Paul (3-1-1-7-2) ble født i mars 1947.

Kirken i Sparks Road ble alt for liten, og et stort stykke land ble ervervet i Alpine Road. Et stort kirkebygg ble åpnet 3. juli 1954. Noen år senere ble det bygd et ungdomssenter med hall langsmed kirken. Derved var det dannet et ganske stort kompleks som kunne betjene menigheten og samfunnet.

Det skal understrekes at 90% av menigheten bestod av mennesker av indisk avstamning og 10 % av blandede raser. Etter

Bethshan Tabernacle med påbygg og ungdomssenter.

hvert som menighetsmedlemmene ble mer velstående, flyttet de til mer moderne forsteder. De ønsket ikke å forlate Bethshan Church, men fant det problematisk med de lange reisene for å delta ved gudstjenesten. Resultatet ble at man de påfølgende årene bygde tre nye grener av Bethshan Church. De betjenes alle av prester som vokste opp i “moderkirken”. Kirken grunnlagt av Borghild og Fridtjof Langeland-Hansen har nå flere tusen medlemmer, og har resultert i at tusenvis av mennesker har blitt omvendt til kristendommen.

“The Children’s Home” var et hjem som gav trygghet og kjærlighet til mange hundre unge piker hvis familier ikke var i stand til å ta vare på dem.

Borghild gikk bort i 1992, 78 år gammel, og Fridtjof døde i 1994 i en alder av 80. Han døde i den gjerning han visste han var kallet til. Han hadde nettopp avsluttet en begravelsesseremoni, og gikk foran kisten til likvognen da han falt sammen, rammet av slag.

Kirken og dens forgreninger fortsetter å blomstre. “The Children’s Home” ble stengt for to år siden, og er nå en del av “Mc Cords Hospital”. Det er et spesielt “step-down” arrangement for aids-pasienter hvor disse blir stabilisert inntil de er sterke nok til å starte antiretroviral behandling. Bygningen har fått navnet HANSEN HOUSE til minne om grunnleggerne, Borghild og Fridtjof Langeland-Hansen.

Sittende foran: (3-1-1-7) Fridtjof Langeland-Hansen og 3-1-1-7 Borghild Gudrun (Mathiesen) Langeland-Hansen.

Stående, fra venstre: 3-1-1-7-2-3 Janine Langeland-Hansen, (3-1-1-7-2) Barbara (Green) Langeland-Hansen, 3-1-1-7-2-1 Craig Langeland-Hansen, 3-1-1-7-2 Colin Paul Langeland-Hansen, 3-1-1-7-1-2 Carryn van Rensburg, 3-1-1-7-1 Moira Gudrun (Langeland-Hansen) van Rensburg, 3-1-1-7-2-2 Roland Langeland-Hansen.